

הַלְבוֹת מְלָכִים וּמַלְחָמוֹת פָּרָק ח

א. חֲלוּצֵי הַצָּבָא כְּשִׁיכְנִסוּ בַּגָּבּוּל הַגּוֹיִים, וַיִּכְבְּשׁוּ אוֹתָם וַיִּשְׁבּוּ מֵהֶן מִתָּר לָהֶן לֶאֱכֹל גִּבּוֹלוֹת וטְרָפוֹת וּבִשָּׁר חֲזִיר וְכִיּוֹצָא בּוֹ, אִם רָעַב וְלֹא מָצָא מָה יֹאכֹל אֵלָּא מֵאֲכָלוֹת אֱלוֹ הָאֲסוּרִים; וְכֵן שׁוֹתָה יַיִן נֶסֶךְ: מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוֹ "וּבָתִּים מְלָאִים כָּל-טוֹב" (דְּבָרִים ו, יא), עֲרָפֵי חֲזִירִים וְכִיּוֹצָא בָּהֶן.

ב. וְכֵן בּוֹעֵל אִשָּׁה בְּגִיּוּתָהּ, אִם תִּקְפוּ יָצְרוּ. אָבֵל לֹא יִבְעַל אוֹתָהּ, וַיִּלֶּךְ לוֹ אֵלָּא מִכְּנִיסָה לְתוֹךְ בֵּיתוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר "וְרֹאִיתָ, בַּשָּׂבִיָּה, אִשָּׁת, יִפֹּת-תֹּאֵר . . ." (דְּבָרִים כ, יא). וְאֲסוּר לִבְעַל אוֹתָהּ בִּיאָה שְׁנִיָּה, עַד שִׁישָׁאָנָה.

ג. אֵין אִשָּׁת יִפֹּת תֹּאֵר מִתָּרַת אֵלָּא בְּשַׁעַת הַשָּׂבִיָּה, שֶׁנֶּאֱמָר "וְרֹאִיתָ, בַּשָּׂבִיָּה, אִשָּׁת, יִפֹּת-תֹּאֵר" (דְּבָרִים כ, יא): בֵּין בְּתוֹלָה, בֵּין בְּעוֹלָה; בֵּין אִשָּׁת אִישׁ, שְׂאִין אִישׁוֹת לְגוֹיִים.

ד. "וַחֲשָׁקָתָ בָּהּ" (דְּבָרִים כ, יא), אָף עַל פִּי שְׂאִינָהּ יִפֹּת. "בָּהּ" וְלֹא בַּחֲבֵרָתָהּ, שֶׁלֹּא יִבְעַל שְׂתִים. "וַלִּקְחָתָ לָּךְ לְאִשָּׁה" (שם) שֶׁלֹּא יִקַּח שְׂתִים, יִבְעַל אַחַת וַיְנַיֵּחַ אַחַת לְאָבִיו אוֹ לְאָחִיו. וּמִנֵּין שֶׁלֹּא יִלְחָצְנָה בַּמַּלְחָמָה שֶׁנֶּאֱמָר "וַהֲבֵאתָה" (דְּבָרִים כ, יב), יִכְנִיסְנָה לְמָקוֹם פָּנוּי וְאַחֵר כֵּךְ יִבְעַל.

ה. הַכּוֹהֵן מִתָּר בִּיִּפֹּת תֹּאֵר בְּבִיאָה רִאשׁוֹנָה, שֶׁלֹּא דְבָרָה תוֹרָה אֵלָּא כְּנֶגֶד הַיָּצֵר; אָבֵל אֵינוֹ יָכוֹל לִשָּׂא אוֹתָהּ אַחֵר כֵּן, לְפִי שֶׁהִיא גִּיּוּרָת.

ו. וְכִיצַד דִּין יִשְׂרָאֵל בִּיִּפֹּת תֹּאֵר: אַחֵר שִׁיבְעָלָנָה בִּיאָה רִאשׁוֹנָה, וְהִיא בְּגִיּוּתָהּ אִם קִבְּלָה עָלֶיהָ לְהַכְנִס תַּחַת כְּנָפֵי הַשָּׂכִינָה, מִטְבִּילָה לְשֵׁם גֵּרוֹת מִיד. וְאִם לֹא קִבְּלָה תֵּשֵׁב בְּבֵיתוֹ שְׁלוֹשִׁים יוֹם, שֶׁנֶּאֱמָר "וּבִכְתָּה אֶת-אִבִּיהָ וְאֶת-אִמָּהּ, יָרַח יָמִים" (דְּבָרִים כ, יג); וְכֵן בּוֹכָה עַל דָּתָהּ, וְאֵינוֹ מוֹנְעָהּ.

ז. וּמַגְדִּילָת אֶת צַפְרָנֶיהָ וּמַגְלִיחַת אֶת רֹאשָׁהּ, כְּדִי שֶׁתִּתְגַּנֵּה בְּעֵינָיו. וְתִהְיֶה עִמּוֹ בְּבֵית: נִכְנָס וְרוֹאֶה אוֹתָהּ, יוֹצֵא וְרוֹאֶה אוֹתָהּ, כְּדִי שִׁיקוּץ בָּהּ. וַיִּגְלַל עִמָּה כָּל שְׁלוֹשִׁים יוֹם, כְּדִי שֶׁתִּקְבֹּל. אִם קִבְּלָה, וְרָצָה בָּהּ הָרִי זֶה מִתְגִּירָת, וְטוֹבֵלָת כָּכָל הַגֵּרִים. וְצָרִיכָה לְהַמְתִּין שְׁלוֹשָׁה חֳדָשִׁים, חֳדָשׁ שְׁלֹבְכִיהָ וּשְׁנֵי חֳדָשִׁים אַחֲרָיו. וְנוֹשֵׂא אוֹתָהּ בְּכַתְּבָה וְקִדּוּשִׁין.

ח. וְאִם לֹא חָפֵץ בָּהּ, מְשַׁלְחָה לְנִפְשָׁהּ. וְאִם מָכַר אוֹתָהּ עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה, שֶׁנֶּאֱמָר "וּמָכַר לֹא-תִמְכְּרָנָהּ, בַּכֶּסֶף; לֹא-תִתְעַמֵּר בָּהּ, תַּחַת אֲשֶׁר עֲנִיתָה" (דְּבָרִים כ, יד); וְאֵינָהּ מְכוּרָה, וּמִחֲזִיר הַדָּמִים. וְכֵן אִם כָּבַשׁ אוֹתָהּ אַחֵר שֶׁנִּבְעָלָהּ, לְשֵׁם שְׂפָחָה מְשִׁישְׁתָּמֶשׁ בָּהּ, עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה: שֶׁנֶּאֱמָר "לֹא-תִתְעַמֵּר בָּהּ", שֶׁלֹּא יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ.

ט. לֹא רָצָת לְהַתְגִּיר, מַגְלִילָלִין עִמָּה כָּל שָׁנִים עֶשֶׂר חֳדָשׁ. לֹא רָצָת מִקְבֵּלָת שְׂבַע מִצְוֹת שֶׁנִּצְטוּ בְּנֵי נוֹחַ, וּמְשַׁלְחָה לְנִפְשָׁהּ; וְהָרִי הִיא כָּכָל הַגֵּרִים הַתּוֹשְׁבִים. וְאֵינוֹ נוֹשֵׂא אוֹתָהּ, שֶׁאֲסוּר לוֹ לִשָּׂא אִשָּׁה שֶׁלֹּא נִתְגִּירָה.

י. נִתְעַבְּרָה מִבִּיאָה רִאשׁוֹנָה הָרִי הוֹלֵד גֵּר, וְאֵינוֹ בָּנוּ לְדָבָר מִן הַדְּבָרִים, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִן הַגּוֹיָה; אֵלָּא שְׂבִית דִּין מִטְבִּילִין אוֹתוֹ עַל דַּעְתָּם. וְתִמָּר מִבִּיאָה רִאשׁוֹנָה שְׁלִיפֹת תֹּאֵר הִיתָה, אָבֵל אֲבִשְׁלוּם נִלְדָּ מֵאַחֵר הַנְּשׂוּאִין. נִמְצָאת תִּמָּר אַחוֹת אֲבִשְׁלוּם

מאֲמוֹ, וּמִתֵּרֶת לְהַנָּשָׂא לְאִמָּנוֹן; וְכֵן הִיא אוֹמֶרֶת "דִּבֶּר-נָא אֶל-
הַמֶּלֶךְ, כִּי לֹא יִמְנָעֵנִי מִמֶּךָ" (שמואל ב יג, יג).

יא. יִפֹּת תֹּאֵר שְׁלֹא רָצָת לְהַנִּיחַ עֲבוּדָה זָרָה לְאַחַר הַשָּׁנִים עָשָׂר
חֹדֶשׁ, הוֹרְגִין אוֹתָהּ. וְכֵן עִיר שֶׁהַשְּׁלִימָה אֵין כּוֹרֶתִין לָהֶן בְּרִית,
עַד שִׁיכְפְּרוּ בַעֲבוּדָה זָרָה, וַיֹּאבְדוּ כָּל מְקוֹמוֹתֶיהָ, וַיִּקְבְּלוּ שָׂאֵר
הַמְצוּוֹת שֶׁנִּצְטְווּ בְּנֵי נֹחַ: שֶׁכָּל גּוֹי שְׁלֹא קִבֵּל מְצוּוֹת שֶׁנִּצְטְווּ
בְּנֵי נֹחַ הוֹרְגִין אוֹתוֹ, אִם יֵשְׁנוּ תַּחַת יָדֵינוּ.

יב. מִשֶּׁה רַבְּנוּ לֹא הִנְחִיל הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת אֶלָּא לְיִשְׂרָאֵל,
שֶׁנֶּאֱמָר "מֹרְשָׁה, קָהֳלֵת יַעֲקֹב" (דברים לג, ד), וְלִכָּל הָרוֹצֶה
לְהִתְגַּיֵּר מִשָּׂאֵר הָאֻמוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר "כָּכֶם כָּגֵר" (במדבר טו, טו). אֲבָל
מִי שְׁלֹא רָצָה, אֵין כּוֹפִין אוֹתוֹ לְקַבֵּל תּוֹרָה וּמְצוּוֹת.

יג. וְכֵן צִוָּה מֹשֶׁה רַבְּנוּ מִפִּי הַגְּבוּרָה, לָכֶף אֶת כָּל בָּאֵי הָעוֹלָם
לְקַבֵּל כָּל מְצוּוֹת שֶׁנִּצְטְווּ נֹחַ, וְכָל מִי שְׁלֹא קִבֵּל, יִהְיֶה.
וְהַמְקַבֵּל אוֹתָם הוּא הַנִּקְרָא גֵר תּוֹשֵׁב בְּכָל מְקוֹם, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל
עָלָיו בְּפָנָי שְׁלוֹשָׁה חֳבָרִים. וְכָל הַמְקַבֵּל עָלָיו לְמוֹל, וְעָבְרוּ עָלָיו
שָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ וְלֹא מָל הָרִי זֶה כְּמִין שְׂבָאֻמוֹת.

יד. כָּל הַמְקַבֵּל שְׁבַע מְצוּוֹת, וְנִזְהָר לַעֲשׂוֹתֵן הָרִי זֶה מִחֲסִידֵי
אֻמוֹת הָעוֹלָם, וַיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא: וְהוּא שִׁיקְבֵּל אוֹתָן
וַיַּעֲשֶׂה אוֹתָן, מִפָּנָי שְׂצוּהָ בִּהְיוֹת הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה,
וְהוֹדִיעֵנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ, שֶׁבְּנֵי נֹחַ מִקֵּדֶם נִצְטְווּ בָּהֶן. אֲבָל
אִם עָשָׂאן מִפָּנָי הַכָּרַע הַדַּעַת אֵין זֶה גֵר תּוֹשֵׁב, וַאֲיֵנוּ מִחֲסִידֵי
אֻמוֹת הָעוֹלָם אֶלָּא מִחֲכָמֵיהֶם.